

VALL DE SOLIUS

Codi: 66

Superfície i municipis que es comprenen:

Tota l'àrea s'inclou al municipi de Santa Cristina d'Aro i té una extensió total de 179,52 ha.

Delimitació:

L'espai comprèn la zona agrícola de la vall de Solius. A l'est i nord-est limita amb el riu Ridaura. Al sud, el límit el marca la pròpia riera de Solius i aigües amunt, la Riera del Mar de Sants. Els límits oest i nord-oest segueixen el camí que passa per sota Can Auladell i els boscos d'en Tapiola, arribant fins la C-65.

Caracterització de l'espai:

Comprèn un espai d'ús agrícola molt ben conservat i de gran bellesa paisatgística per si mateix i pel context en que es troba situat, entre les grans masses forestals de les Gavarres i l'Ardenya.

La vegetació de ribera es troba desestructurada, principalment quan la riera de Solius arriba al Ridaura, així com en trams amb urbanitzacions contigües (Can Reixac, Golf Costa Brava).

L'activitat humana en aquest espai és considerable donat el seu ús agrícola, la proximitat d'una infraestructura viària important com és la C-65, i un camp de golf que presenta àrees adjacents marginals.

Motius de la inclusió en el catàleg:

La vall de Solius conforma una entrada natural al massís de l'Ardenya. Des d'aquí parteixen nombrosos itineraris d'excel·lent interès que mostren els valors de l'Ardenya. La vall de Solius és encara avui un paratge ben conservat, tot i que la classificació majoritària de sòl no urbanitzable no és suficient per la seva conservació, i es veu amenaçada per activitats que desvirtuen el paisatge i transformen els seus usos actuals

Qualificació urbanística:

- Sòl No Urbanitzable:
 - NU-2 Agrícola
 - NU-3 Espais de protecció
- Sòl apte per urbanitzar:
 - S-12 Sector Golf Costa Brava II
 - S-17 Sector industrial Molí d'en Reixac

Elements arquitectònics i paisatge d'interès:

Instal·lacions i construccions associades a l'activitat agrícola. El monestir de Solius és un element d'interès destacable dins la vall. També existeixen nombroses masies.

Estat de conservació. Impactes o greuges damunt els ecosistemes i els valors naturals de la zona:

L'estat de conservació es bo, malgrat que en el seu entorn existeixen infraestructures importants, urbanitzacions i un camp de golf. El monestir i la vida monàstica ha esdevingut segurament un paràmetre clau en la conservació d'aquest paratge sotmès a pressions urbanístiques.

Requeriments de protecció. Objectius de qualitat ambiental:

Caldria potenciar la vegetació de ribera als llocs on és inexistent i en aquells on es troba desestructurada. Caldria també frenar l'aparició de noves activitats per tal de garantir la continuïtat dels usos tradicionals i no deixar pas a processos especulatiu.

Actuacions i mesures de gestió urbanística i administrativa per a la preservació de l'espai:

1.- Mesures de caràcter urbanístic

- a) Els valors naturals i paisatgístics d'aquesta àrea exigeixen la seva classificació com a sòl no urbanitzable d'especial interès agrícola i paisatgístic, així com la dotació d'un règim de protecció adequat.
- b) Les actuals previsions contingudes al planejament de Santa Cristina d'Aro, que classifiquen com a sòl apte per urbanitzar dos sectors d'aquest espai, anomenats Sector Golf Costa Brava II (S-12) i Sector Industrial Molí d'en Reixac (S-17), resulten absolutament contràries als objectius de protecció del present catàleg. En aquest sentit, la possibilitat d'implantar habitatges aïllats i en filera, per tal d'ampliar la urbanització del golf, en el cas del Sector 12, i la previsió d'instal·lar un polígon industrial al Sector 17, amb la construcció d'edificacions industrials aïllades i també en filera, en parcel·les de 1500 i 300 m², és incompatible amb la preservació de l'espai. D'aquesta manera, caldrà procedir a instar la modificació puntual del

planejament de Santa Cristina d'Aro, a fi i efecte de desclassificar aquests sòls i d'impedir la seva transformació urbanística.

- c) Convindrà la redacció i aprovació d'un Pla Especial de protecció del paisatge i del medi natural, que garanteixi l'establiment d'un règim d'usos molt estricte, i que asseguri la vinculació de l'espai als usos i activitats agràries. El Pla haurà de comptar amb dotacions econòmiques per a fomentar i ajudar al manteniment dels indicats usos.
- d) L'interès natural i paisatgístic de la vall justificarien també la seva inclusió al Catàleg de Patrimoni natural del municipi.

2.- Mesures de caràcter ambiental

- a) Es necessari procedir a la realització d'un programa ambiental de millora i renaturalització de la riera de Solius per recuperar les zones deteriorades o en mal estat de conservació. Aquest programa podria servir alhora per la fixació d'un itinerari natural, tot aprofitant les zones d'ús i domini públic, o bé afectant els terrenys de titularitat privada més propers a la riera.
- b) Engegar línies d'ajut i programes específics pel manteniment o recuperació de les activitats agroforestals en zones sotmeses a importants pressions urbanístiques, com ho és aquesta, podria ser de gran interès per tal de garantir la preservació de l'espai davant la seva transformació urbanística. Les referides mesures apareixen previstes a la Llei 18/2001 de 31 de Desembre d'orientació agrària i podrien ser aplicades en aquesta àrea.
- c) Les fórmules de custòdia del territori, els contractes territorials d'explotació, les cessions d'ús i l'adquisició de sòl destinat a garantir una gestió ambiental adequada, també podrien intentar-se en aquesta àrea per part de les pròpies administracions públiques locals o per fundacions i entitats sense ànim de lucre.
- d) Tanmateix, resulta imprescindible l'adopció de les mesures adients de restauració de l'abocador present a l'àrea, en el moment en que es produeixi la seva clausura, impedit la seva ampliació i minimitzant l'actual impacte visual i paisatgístic
- e) Podria plantejar-se la incorporació d'aquesta àrea al Pla d'Espais d'Interès Natural.

